

vinder, som sagt, derved allerede en Simplification; og, spørger man, hvor det Beløb kommer fra, som Statskassen derved maa afsee, nemlig circa 14,500 Rbd., saa troer jeg, at det hører til det Slags Størrelser, som Finantsministeren, om jeg saa maa sige, finder i Bestelommen, eller som i alt Fald meget let vil kunne udfyldes paa andre Maader, uden at paavise en udtryffelig Erstatning til Finantskassen for den Afgang i Indtagt, den derved lider. Mere har jeg foreløbigt ikke at yttre mig over.

Monrad: For mig er der egentlig kun Valget imellem det Forslag, som er stillet af den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2det District (Tscherning) og det, som er stillet af Udvalgets Majoritet; thi jeg troer, at, naar man affasser Consumtionen i det øvrige Land, saa er det Noget, Kjøbenhavn med Billighed kan fordre, at Consumtionen ogsaa affattes der. Jeg troer, at vi ville berede os store Vanskeligheder, navnlig ved Gjennemførelse af en Formues- og Indkomsskat, naar Skatteforholdene skulde vedblive at være saa ulige, og naar Grundvolden er ueensartet. Med Hensyn nu til Valget mellem disse to Forslag, forekommer det mig, at der i Virkeligheden ikke er saa stor Forskiel mellem dem. Ethvert af dem har sine Fordele og sine svage Sider. Efter det Forslag, der er stillet af den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2det District (Tscherning) kunde det synes, at man, endog Dagen efterat Loven var givet, kunde lade Kjøbenhavns Consumtion bortfalde; men man indseer jo meget let, at Finantsministeren dog ikke i den Henseende kan handle aldeles vilkaarligt, men at han først maa see at tilvejebringe Balance mellem Indtægter og Udgifter, og, naar vi nu ikke i Budgettet aabne nogen Udvei til at dække de Huller, som Consumtionens Ophævelse vil medføre, saa er det ganske naturligt, at han først i det allersidste Dieblik vil gribe til denne Udvei, ja, han behøvede først at gjøre det Dagen, før vi atter kom sammen. Spørgsmaalet dreier sig altsaa i Virkeligheden om et Tidsrum af et halvt Aar — efter den ærede Forslagsstillers Mening vilde det være til October 1851, og efter Udvalgets Indstilling til April 1852;

det er omtrent $\frac{1}{2}$ Aar. Med Hensyn til Tiden er der altsaa ingen væsentlig Forskiel mellem disse Forslag, men der er andre Forskille, som ingenlunde ere ubetydelige. Det forekommer mig saaledes ikke at være rigtigt i den ærede Forslagsstillers Forslag, at der betros Finantsministeren en idetmindste tilsynsladende saa stor Myndighed i at bestemme Tidspunktet, naar en saa vigtig Foranstaltning kan indtræde. Jeg troer, at den høit ærede Finantsminister rundeligt og rigeligt har betjent sig af Regjeringens Magt til at give provisoriske Love, jeg billigere fuldkommen og aldeles den Brug, han har gjort af den, men jeg troer rigtignok, at han har benyttet den rigeligt, og jeg ønsker derfor ikke end yderligere at lægge i hans Haand en saadan discretionair Myndighed. Jeg troer, at han maa være blevet mættet ved den Brug, han har gjort af den. Jeg troer, som sagt, at i Virkeligheden behøver den høitagtede Finantsminister ikke at benytte denne Myndighed, førend saa seent som muligt. Men med Hensyn heril er det netop, at det forekommer mig, at vi, ved at antage den ærede Forslagsstillers Forslag, ville stille Regjeringen paa et falsk Standpunkt, thi, skjøndt vi ikke i Budgettet have givet Finantsministeren Midler til at udfylde de Huller, som ville komme i Statens Indtægter ved Consumtionens Ophør, give vi dog ved at indrømme Regjeringen en saadan Myndighed, Sagen Udseende af, at det beroede alene paa den, hvad Dieblik den vilde, at ophæve Consumtionen i Kjøbenhavn. Enhver Dag, der gaar, efterat et saadant Forslag var givet Lovskraft, vilde vælte hele Byrden og hele Misligheden ved Consumtionen, som nu bestaaer i Kjøbenhavn, fra Lovgivningen over paa Regjeringens og Ministrenes Skuldre; og, dersom der er Misnoie i Hovedstaden over, at den maa bære Consumtionen, medens andre Stæder i Landet ere frie derfor, vilde man ved et saadant Forslag vende denne Misnoie mod selve Ministeriet. Det er Noget, som jeg langtfra betragter for at være den ærede Forslagsstillers Hensigt, men som jeg dog troer vil være en Følge af det af ham stillede Forslag. Det er altsaa en Ulempe, som efter min Formening er forbunden med den